

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเกี่ยวกับความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1. นโยบาย การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
2. การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. การกระจายอำนาจในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
5. นโยบายการจัดการศึกษาในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรอบความคิดในการวิจัย

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. นโยบายการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

นโยบายจัดการศึกษาของชาติที่รัฐบาลมุ่งเน้นการกระจายอำนาจ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับนโยบายในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไว้ในหลายมาตรา ซึ่งอาจสรุปเป็นกรอบนโยบายในการจัดการศึกษาของรัฐบาลได้ดังนี้ (ภาณุวัฒน์ ภักดีวงศ์ และคณะ. 2545 : 10)

1.1 การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกัน ในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ตลอดจนต้องจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ โดยต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายเช่นกัน และต้องจัดในรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

1.2 บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรอาชีพ สถาบัน ศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ซึ่งสนับสนุนหรือจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสิทธิประโยชน์ตามสมควรแก่กรณี ดังต่อไปนี้

1.2.1 การสนับสนุนจากรัฐให้มีความรู้ ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดู บุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลรับผิดชอบ

1.2.2 เงินอุดหนุนจากรัฐบาลสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.2.3 การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษา

1.3 การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา

1.4 ให้มีการศึกษาภาคบังคับ จำนวนเก้าปี โดยให้เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ด เข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่หกวันแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ

1.5 การจัดการศึกษาปฐมวัยและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้จัดในสถานศึกษาดังต่อไปนี้

1.5.1 สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ได้แก่ ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ของสถาบันศาสนา ศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กพิการ และเด็กซึ่งมีความต้องการพิเศษ หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น

1.5.2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสังกัดสถาบันพุทธศาสนาหรือศาสนาอื่นๆ

1.5.3 ศูนย์การเรียนรู้ ได้แก่ สถานที่เรียนที่หน่วยงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด

1.6 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

1.7 การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสม ของแต่ละระดับการศึกษา ในเรื่อง ดังต่อไปนี้

1.7.1 ความรู้เกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์กับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก

1.7.2 ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.7.3 ความรู้เกี่ยวกับ ศาสนา ศิลป วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย

1.7.4 ความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษาเน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

1.7.5 ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

1.8 การจัดการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้

1.8.1 จัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.8.2 ฝึกทักษะ กระบวนการความคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหา

1.8.3 จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

1.8.4 จัดการเรียน การสอน โดยผสมผสานสาระความรู้ ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝัง คุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

1.9 ให้สถานศึกษา ร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นๆ ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ ภายในชุมชน หรือให้ชุมชนมีการจัดการศึกษา อบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และรู้จักเลือกสรร ภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธี การสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนา ระหว่างชุมชน

1.10 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่เสนอนโยบาย-แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่สอดคล้องกับแผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมิน ผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.11 การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญาให้ฝึกพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงปริมาณสถานศึกษา จำนวนประชากรเป็นหลัก และความเหมาะสมด้านอื่นๆ ด้วย

1.12 ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ให้มีคณะกรรมการและสำนักงานการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลสถานศึกษาขั้น พื้นฐานและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญา รวมทั้งพิจารณาการจัดตั้ง ยุบรวมหรือ เลิกสถานศึกษา ประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันการศึกษา สถานประกอบการ และ สถาบันสังคม อื่น ที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย รวมทั้งการกำกับดูแลหน่วยงานด้าน ศาสนาศิลปะและวัฒนธรรมในเขตพื้นที่การศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ , 2542)

2. การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542 : 19) ได้กำหนดความหมายของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ว่า "การศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การศึกษาเพื่อชีวิตที่มีคุณภาพของประเทศไทยช่วยให้ประชาชนมีคุณธรรมในการดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมมีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการแสวงหาความรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และทันต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมในอนาคตมีความสามารถในการประกอบอาชีพพึ่งตนเองได้ และดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี มีความสามารถในการพัฒนาตนเองมีความรับผิดชอบและมีบทบาทร่วมในการพัฒนาสังคมอย่างเหมาะสม" จากความหมายดังกล่าวย่อมชี้ให้เห็นถึงขอบเขตที่กว้างขวาง เป็นการมองการศึกษาในแง่มุมที่กว้าง เป็นรากฐานชีวิตของประชาชนทั้งปวง มิใช่เฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยเรียนเท่านั้น เพื่อให้การศึกษาได้รับการจัดการให้ครอบคลุมตามความหมายข้างต้น จึงได้มีการกำหนดหลักการจัดการศึกษาไว้ 4 ประการ คือ (กระทรวงศึกษาธิการ : 2542)

1. การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นสิทธิ และหน้าที่ที่ประชาชนชาวไทยทุกคนต้องมี และได้รับโดยไม่จำกัดเพศ วัย ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม ภูมิฐานะและความเชื่อทางศาสนาหรือข้อจำกัดอื่น

2. ประชาชนทุกคน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความสำคัญสนับสนุน และมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

3. การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องมีคุณภาพ และเป็นการศึกษาที่ต่อเนื่องตลอดชีวิต

4. รัฐมีหน้าที่สนับสนุนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อปวงชนให้กว้างขวางทั่วถึง และเป็นธรรมหลักสารทั้ง 4 ประการดังกล่าวย่อมสอดคล้องกับแนวความคิดของการปกครองในระบอบเสรีประชาธิปไตยที่ถือคุณค่าของความเป็นมนุษย์อันเท่าเทียมกันของคนทุกคน และเป็นหลักการที่สนับสนุนนโยบายการกระจายอำนาจที่รัฐบาลชุดปัจจุบันได้แถลงไว้อีกด้วย

จากหลักการที่ได้กำหนดไว้ดังกล่าว ทั้ง 4 ประการ สอดคล้องกันนโยบายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ได้มีการกำหนดนโยบายเป็นแนวทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพึงปฏิบัติมีอยู่ด้วยกัน 4 ประการดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ : 2535)

1. การขยายโอกาสและยกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยทุกคนได้รับบริการเพื่อเตรียมความพร้อมอย่างน้อย 1 ปีก่อนเข้าเรียนระดับประถมศึกษา

1.2 จัดการศึกษาภาคบังคับให้ทั่วถึง มีคุณภาพ และสะดวกแก่ผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาของรัฐและท้องถิ่น จะต้องจัดให้เปล่า การจัดการศึกษาระดับใดเป็นการศึกษาภาคบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายการศึกษาที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ

1.3 ให้การศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานของปวงชน รัฐพึงเร่งรัด และขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อปวงชนอย่างทั่วถึง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สูงขึ้น

1.4 สนับสนุนการขยายบริการศึกษาให้แก่ผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจ สังคม และผู้ที่มีความบกพร่องทางกาย สติปัญญา จิตใจ และอารมณ์ให้กว้างขวางและทั่วถึง

2. การพัฒนาคุณภาพของการศึกษาและการจัดบริการการศึกษาพื้นฐาน ได้แก่

2.1 จัดการศึกษา และส่งเสริมการอบรมเลี้ยงดูที่เป็นประโยชน์ต่อพัฒนาการเด็กตามสภาวะความต้องการพื้นฐานตามวัยตั้งแต่ปฏิสนธิและการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์

2.2 ปฏิรูปการฝึกหัดครู และการพัฒนาครูประจำการโดยมุ่งให้เป็นการพัฒนาวิชาชีพเฉพาะเพื่อสร้างจิตสำนึกของสำนึกขอความเป็นครู พัฒนาความรู้ ความสามารถทั้งทางวิชาชีพครู วิชาการให้ได้มาตรฐาน และยกฐานะของวิชาชีพครูให้สูงขึ้น

2.3 ปรับปรุงเนื้อหาสาระ และกระบวนการเรียนการสอนทุกระดับ และทุกประเภทการศึกษาให้สอดคล้องต่อหลักการและสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาที่ตั้งไว้

2.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้ทุกระดับรวมทั้งประชาชน โดยทั่วไปมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมเพื่อการสื่อสารสร้างสรรค์และพัฒนาความคิดองค์ความรู้และเพื่อธำรงรักษาวัฒนธรรมไทย

2.5 ส่งเสริมให้มีการเรียนภาษาต่างประเทศที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศอย่างกว้างขวางเพื่อประโยชน์ในการค้นคว้า การติดต่อสื่อสารในด้านวิทยากร การค้า ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม

2.6 ส่งเสริมการวิจัย และพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษา และองค์ความรู้ในศาสตร์ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเนื้อหาสาระกระบวนการเรียนการสอน และต่อการส่งเสริมการเรียนรู้

2.7 ส่งเสริมการศึกษาของภิกษุสามเณร นักบวช และบุคลากรทางศาสนาเพื่อให้สามารถเป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นผู้นำในการปลูกฝังคุณธรรม ศีลธรรมและค่านิยมที่เหมาะสมให้แก่บุคคลและสังคม

3. การสร้างเครือข่ายของการเรียนรู้เพื่อให้ประชาชนมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ได้แก่

3.1 จัดระบบสร้างเครือข่ายการเรียนรู้เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้เรียนรู้อย่างกว้างขวางและต่อเนื่องตลอดชีวิต

3.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ เพื่อขยายบริการการศึกษา เพื่อแลกเปลี่ยนและกระจายความรู้ ข้อมูลข่าวสาร ไปสู่โลกกว้างได้อย่างรวดเร็ว

4. การระดมสรรพกำลังเพื่อการจัดการศึกษาพื้นฐาน ได้แก่

4.1 ส่งเสริมและสนับสนุนบทบาทของครอบครัว ชุมชนและสถาบันสังคมอื่นๆ และสื่อมวลชนให้มีส่วนร่วมในกระบวนการของการศึกษา การอนุรักษ์ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

4.2 ส่งเสริมให้เอกชนจัดการศึกษาทุกระดับเพิ่มขึ้น มีอิสระและความคล่องตัว ในการบริหารและการจัดการ สามารถพึ่งตนเองได้ โดยรัฐให้การสนับสนุนด้านวิชาการ ทรัพยากรและการอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานและการรับรองมาตรฐาน

4.3 ระดมจัดสรรและใช้ทรัพยากรทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

จากนโยบายทั้ง 4 ประการใหญ่ ซึ่งแตกออกเป็นแนวทางปฏิบัติประการต่างๆ นั้น เป็นกรอบหรือขอบเขตรวมๆ ที่เกี่ยวข้องกันหลายฝ่ายไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน หรือ สถาบันทางสังคมต่างๆ ตั้งแต่ครอบครัวไปจนถึงสถาบันทางศาสนาซึ่งค่อนข้างจะกว้างขวางจึง เป็นหน้าที่ของหน่วยงานหรือสถาบันที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งโดยอำนาจหน้าที่หรือในแง่ของบุคคล จะไปพิจารณากำหนดเป็นแนวนโยบายสำหรับการปฏิบัติของหน่วยงานของตนหรือกลุ่มของตน อีกชั้นหนึ่งโดยเฉพาะ

เป้าหมายของการจัดการศึกษา

1. บุคคลกลุ่มเป้าหมาย

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อปวงชนนี้ จะให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหา ความด้วยโอกาส หรือพลาดโอกาสทางการศึกษาของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลบางกลุ่มเป็นพิเศษ กลุ่มเป้าหมายดังต่อไปนี้สำคัญ ได้แก่

- 1.1 กลุ่มคนพิการ (ทั้งทางร่างกายและสมอง)
- 1.2 กลุ่มเด็กออกกลางคัน
- 1.3 กลุ่มเด็กอายุ 0 - 5 ปี
- 1.4 กลุ่มผู้มีรายได้น้อย
- 1.5 กลุ่มผู้ด้อยโอกาสในชุมชนแออัด
- 1.6 กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เร่รอน
- 1.7 กลุ่มเด็กที่ถูกใช้แรงงาน
- 1.8 กลุ่มสตรี
- 1.9 กลุ่มเด็กไร้สัญชาติ
- 1.10 กลุ่มเป้าหมายพื้นที่ห่างไกลที่การติดต่อสื่อสารไม่สะดวก
- 1.11 กลุ่มชาวต่างวัฒนธรรม
- 1.12 กลุ่มพ่อแม่
- 1.13 กลุ่มผู้สูงอายุ

1.14 กลุ่มเยาวชนและผู้ใหญ่ที่ได้รับการศึกษาค่ำกว่าระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามนโยบายนี้

2. เป้าหมายของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ได้มีการกำหนดเป้าหมายสำหรับการจัดการศึกษาแต่ละด้าน เพื่อมุ่งครอบคลุมทั้งบุคคล กลุ่มเป้าหมายและบรรลุนโยบายที่ได้กำหนดไว้ ดังนี้

เป้าหมายที่ 1 ขยายบริการการศึกษาเพื่อส่งเสริมการรู้หนังสือของ ประชากรหญิงและชายในกลุ่มอายุ 15 – 50 ปี ให้ได้ทั่วถึงภายใน พ.ศ. 2544

เป้าหมายที่ 2 ขยายบริการการศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อให้เด็กที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นครบถ้วนภายใน พ.ศ. 2544

เป้าหมายที่ 3 ขยายบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับกลุ่มผู้ด้อย โอกาสเป็นพิเศษโดยเฉพาะกลุ่มคนพิการ เด็กยากจน เด็กในพื้นที่ห่างไกล และชนต่าง วัฒนธรรม เด็กในชุมชนแออัดแหล่งก่อสร้างเด็กเร่รอน เด็กที่ถูกใช้แรงงาน สตรีด้อยโอกาส และเด็กไร้สัญชาติ โดยจัดให้กว้างขวางเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 2.5 เท่า ภายใน พ.ศ. 2544

เป้าหมายที่ 4 ขยายบริการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยเพื่อให้เด็กทุกคน ได้รับการเตรียมความพร้อมอย่างน้อย 1 ปี ก่อนเข้าเรียนระดับประถมศึกษาภายใน พ.ศ. 2544

เป้าหมายที่ 5 ขยายบริการการให้การศึกษาอบรมเกี่ยวกับกรรมวิธีรอบ ครว และการอบรมเลี้ยงดูเด็กทั้งในด้านโภชนาการและจิตวิทยาพัฒนาการในรูปแบบต่าง ๆ โดยดำเนินการอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง

เป้าหมายที่ 6 ขยายการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพร่างกายของนักเรียนให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานตามพัฒนาการช่วงอายุภายใน พ.ศ. 2544

เป้าหมายที่ 7 พัฒนาความสามารถทางการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้าน การเรียนรู้ด้วยตนเอง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และด้านวิชาการที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ ได้แก่ วิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 นั้น เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องจัดให้ประชาชนทุกคน และทุกคนสามารถเข้ามามีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาได้ และตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนด ให้มีการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้กับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นสามารถจัดการศึกษาระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและ ความต้องการของท้องถิ่นตามมาตรา 14 และพระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พุทธศักราช 2542 หมวด 2 กล่าวถึงหน้าที่การจัดการศึกษาว่าเป็นการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของท้องถิ่น โดยมีหน้าที่จัดการศึกษาด้วย

